

צורתו הייחודית של הבית, הפונה למטע של עשרות עצי אבוקדו שמטפה סב המשפחה, נובעת מיחס של 1:5 בין החזיתות

לשבוע את הקווים בלי לכרות את העצים:
בית יוצא דופן במושב גן השומרון

בית בתוך מטע של אבוקדו

”הצורות לא חייבות להיות פונקציונליות. זה יוצר זרימה לא אחידה והפתעות”

הבית במטע האבוקדו, קודאת לו האדריכלית שרון נוימן, והוא שונה מאוד מבתי הסוכנות הקיטנים לאורך הרחוב שנמצא במושב גן השומרון, סמוך לכרכור ולמחנה 80. בניגוד לבתים ותיקים במושבים, אין לו גג רעפים אדום ורומנטי או חזית שקופה ורצינית. קירותיו אלכסוניים, הגג הרדמטי חורג מגבולות הקירות, וכולו צורות מפתיעות ומשתנות.

גם הפרופורציות שלו אינן שגרתיות: הבית צר וארוך וחזיתותיו תוכננו ביחס של 1:5 – הצורות פונות לרחוב ולמטע והרחבות פונות לבתי השכנים. לצורניות הלא עקבית יש שתי סיבות: האחת היא הסגנון שנבחר והשנייה היא רצונם של בני הבית – מוזיקאים, הורים לשלושה ילדים – לשמור על כמה שיותר מהעצים הוותיקים שהיו בחלקה, ששטחה שני דונמים.

הבית בן 165 המטרים הרבועים פונה למטע עם עשרות עצי אבוקדו, שאותם מטפח סב המשפחה. בני הזוג נתנו לנוימן יד חופשית, והאב מסביר: ”הצורות לא חייבות להיות פונקציונליות. לכל דבר יש ריבוי זהויות וזה יוצר זרימה לא אחידה והפתעות”. אשתו מוסיפה, ש”הרעיון האדיאולוגי של בעלי היה שעיצוב הוא למען העיצוב”.

בניגוד להרבה וילות עכשוויות וטרנדיות שאנחנו נוהגים להציג ב”לאשה”, אין כאן הרבה קירות זכוכית. החלונות נחלקים לשתי קבוצות: חלונות שמוקמו בצורה שימושית כמו חלונות הסרט בחדרי השינה או הווטרנה הגדולה בסלון – וחלונות מוארכים שנוצרו בעקבות מפגשים בין קירות אלכסוניים, ולרוב ממוקמים במעברים. אחד הקירות בסלון נותר נקי מחלונות, כדי שיהיה אפשר לתלות עליו עבודות אמנות.

לבית הזה אין גדר. צועדים בשביל שמורכב ממדרגות רחבות שכוסו בקורות עץ, ומגיעים לדלת הכניסה. מצדה

ארונות לבנים בצביעת שליף־לק מול ארונות מעץ אלון מלא שולטים בעיצוב המטבח

רחבה של אבני חצץ ודק עץ
חוצצת בין הבית למטע

חלונות סרט מצטלבים עם חלונות
מוארכים; קומת חדרי השינה
מתעקלת בזוויות לא שגרתיות

גרם המדרגות המתכתי שמוביל לקומה השנייה נצבע בירוק זרחני, כמו צבעו של בשר האבוקדו

שנייה ארוגות מעץ אלון מלא. רוב הרחיטים הועברו מביתה הקודם של המשפחה.

הקווים האלכסוניים של הקירות בולטים גם בר צפת הבטון, ש"יוצאת" החוצה מהסלון דרך החלון, ומרחפת מעל לארמזה בחצר. הבמה שנוצרת בחוץ יכולה לשמש למופעי מוזיקה אינטימיים, כשמערכת

האחר של המבואה יש שירותי אורחים, גרם מדרגות וממ"ד, שמשמש כחדר עבודה ודווראה. בצד שפונה למטע מוקמו המטבח, פינת האוכל והסלון. הפרופורציות של החללים אינטימיות, וממדיהם מזכירים די רות עירוניות. במטבח שולבו שני חומרים - על דופן אחת ארוגות לבנים (בצביעת שלייף-לק) ועל דופן

למעלה עם כיוון השעון: גב בטון מצל כמו מצחייה, והמטע במרחק נגיעה; קוביית עץ חיצונית מסתירה את חבלי הכביסה; אין גדר, ופשוט נכנסים

האודיו ניתנת לניהול מתוך הבית. מתוך הבמה נגרע חצי ע"י גול, שבזכותו התאפשר לשמור על אחד העצים הקיימים במקום לכרות אותו, חלילה.

אל הקומה השנייה מוביל גרם מדרגות, שקונסטרוקציית הברזל שלו נצבעה בירוק זרחני (שמזכיר את בשר פרי האבוק (דו). בקומה זו שלושה חררי ילדים ויחידת הורים שפונה למטע, מעל הסלון. החדרים מוקמו לאורך מסדרון, שבצדו השני נבנו חללי אחסון. הארון הסמוך לגרם המדרגות מסתיר את חבלי הכביסה, ולצדו חלון. קובייה של פסי עץ מסתירה את חבלי הכביסה. זהו אלמנט בולט ושונה מקירות הבית, שטווחו באפור מחוספס, והוא נראה כמו גלגול מודרני של האדקרים - מרפי סות העץ שנתלו פעם על מבנים יפואיים. ■

למה לכות עץ יפה אם אפשר לשמור עליו? חצי עיגול נגרע מהבמה - והעץ נשאר